

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۳۰ هـ.ق)

خطبه‌ی روز اربعین

۲۸ بهمن ۸۷

حمد و سپاس خداوند رحیم و رحمان را که راه رشد و تفکر و اندیشه در رخدادها و حوادث و کسب تجربه برای رسیدن به کمالی که منظور از خلقت انسان و زندگی و این دنیا بوده است از روی حکمتش تدبیر نمود و در آن در فاصله‌ی زمانی معینی و گذاردن آن توسط انسان اراده فرمود؛ که یکی از آن‌ها مقدار زمانی چهل روز است که نمونه‌های بارزی از این موضوع را می‌توان میقات حضرت موسی (ع) در کوه طور به امر الهی پس از سیر و مناجات خداوند متعال تورات را به او عطا فرمود و یا پیامبر اسلام خاتم الانبیا حضرت محمد مصطفی (ص) بعد از سال‌ها بندگی و تفکر در عظمت الهی در چهل سالگی در غار حرا به پیامبری مبعوث گردید و یا انسان‌ها در فوت و از دست دادن عزیزان با تحمل و تفکر در مورد اینکه فوت عزیزانشان اتفاق افتاده و چاره‌ای غیر از پذیرفتن آن نیست پس از چهل روز به آرامش می‌رسند.

حال که در اربعین یا چهلمین روز شهادت سالار شهیدان اباعبدالله الحسین (ع) یعنی چهل روز از نهضت عاشورای حسینی می‌گذرد و سؤالی پیش می‌آید که با وجود اینکه تمام معصومین برای ما عزیز و شهادتشان بسی بزرگ و ناگوار است، چرا برای هیچ‌کدام به غیر از امام حسین اربعین قرار داده نشده و در این قرارداد چه رمز و حکمتی نهفته است.

با اندکی تعقل و تفکر می‌شود به این نتیجه رسید که قیام و انقلاب عاشورایی اباعبدالله الحسین (ع) علی‌رغم عملکرد که نشانه تصور و برداشت‌های ما شیعیان است، هر ساله به ظهر عاشورا ختم نمی‌شود، چون بعد از ظهر عاشورا اغلب مردم به خانه‌های خود می‌روند و دیگر از آن شور و توجه تا ماه محرم سال بعد خبری نیست. در حالی که عزاداری و پیام اصلی این نهضت بعد از عاشورا توسط خطابه‌ها و حرکت‌ها و سخنرانی‌های امام زین العابدین (ع) و بانوی بزرگوار اسلام حضرت زینب

کبری (س) و بانوان حرم حتی بچه‌های خردسال می‌باشد که با تفسیر و تشریح حرکت‌ها و جانبازی‌های امام حسین (ع) و یاران با وفایش، نیت اصلی امام از این انقلاب همه‌ی کسانی که می‌خواستند و می‌خواهند بدانند در کربلا چه گذشته است اعلام و پیام امام حسین (ع) را رساندند؛ که این پیام‌ها شامل موارد ارزشمندی، از دین و آزادی و تربیتی و اجتماعی و خودسازی و مبارزه با کفر و باطل که هر کدام دارای صدها مورد مربوطه می‌باشد که با مطالعه و درک درست مفاهیم آن هر ملتی را می‌توان غنی از فرهنگ عالی نمود.

که ما دوست داران و عاشقان حسینی هر سال اگر چهل نکته از آن را تا اربعین می‌آموختیم و سرمشق زندگی‌مان قرار می‌دادیم سعادتمندترین مردم جهان بودیم؛ که متأسفانه هر سال از دهه‌ی اول محرم با شور و هیجان مانع از اندیشیدن می‌شویم و پس از عاشورا سعی در فراموش کردن آن داریم تا غمگین نشویم و زندگی ساکت و راحتی داشته باشیم.

خواهران و برادران عزیز بیاییم با خود خلوت کرده که آیا در این چهل روز چه آموخته‌ایم و اگر یاد گرفته‌ایم سعی در به کار بستن و سرمشق قرار دادن زندگی خود کنیم و عهد کنیم که اربعین‌های خود را غنی و کامل نماییم.

ان شاء الله

اللهم عجل لولیک الفرج